

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A. T. s. r. o.**, Č., IČO: X., zastúpený: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. P. K., spoločnosť s ručením obmedzeným, R., IČO: X., proti žalovanému: **D. J. K. C. H., a. s.**, Š., IČO: X., zastúpený: JUDr. Z. T., advokátka, Š., **o zaplatenie 235,68 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn.: 36Cb 48/2008, o mimoriadnom dovolaní Generálneho prokurátora Slovenskej republiky zo 6. júna 2011 proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 20. októbra 2010, č. k.: 4Cob 63/2010-94, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 20. októbra 2010, č. k.: 4Cob 63/2010-94 sa **z r u š u j e** a vec sa **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II rozsudkom z 15. januára 2010, č. k.: 36Cb 48/2008-75 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 235,68 eur spolu s úrokmi z omeškania. Žalobu ohľadom úrokov z omeškania nad priznaný nárok zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 7100 Sk (235,68 eur) titulom dohodnutej odplaty za poskytovanie služieb Internet podľa Zmluvy č. 6/0191/0058 (24694) z 23. októbra 2006 v období október

2006 až august 2007. Žalobca žiadal priznať aj právo na dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,5% z dlžnej sumy denne od splatnosti jednotlivých odplát do zaplatenia.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), pretože ako žalobca, tak aj žalovaný mali úspech vo veci iba čiastočný, t. j. súd nepriznal žiadnemu z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti, ktorej súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania, podal žalobca odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) O. s. p. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zaviazá žalovaného nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového konania vo výške 329,76 eur a trovy odvolacieho konania vo výške 23,39 eur. Uviedol, že žalobca mal vo veci úspech v prevažnej časti, nakoľko súd zaviazal žalovaného k úhrade celej žalovanej istiny. Zamietnutie žaloby sa týkalo iba časti nad priznaný úrok z omeškania, teda nepatrnej časti nároku. Vzhľadom na to, že žalobca mal neúspech iba v nepatrnej časti súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a žalobcovi priznať plnú náhradu trov konania vo výške 329,76 eur. Vyčíslenie trov konania predložil ako prílohu k odvolaniu. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 23,39 eur.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací napadnutým uznesením rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania zmenil tak, že žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 130,35 eur na účet právneho zástupcu žalobcu. Zároveň žalovaného zaviazal nahradiť trovy odvolacieho konania vo výške 18,45 eur na účet právneho zástupcu žalobcu.

Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa mal pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať ust. § 143 ods. 3 O. s. p., pretože žalobca mal v konaní úspech v rozsahu celej uplatnenej istiny a uplatnenom príslušenstve – úrokoch z omeškania v rozsahu od 12,5% - 14,75% ročne. Žalobca mal neúspech v časti príslušenstva pohľadávky – úrokoch z omeškania nad priznaný úrok, keďže si žalobca uplatnil úrok z omeškania 0,5% denne, čo je ročne 182,5%. Aj keď je zamietnutá výška úrokov z omeškania vyššia ako priznaná, tieto však nie sú v tomto konaní samostatne uplatnenou pohľadávkou, sú iba príslušenstvom

vymáhanej pohľadávky 235,68 eur a žalobca bol úspešný v celom rozsahu uplatnenej istiny. Odvolací súd však nemohol úspešnému žalobcovi priznať v odvolacom konaní trovy právneho zastúpenia za poskytovanie právnych služieb v konaní pred súdom prvého stupňa vo výške 329,76 eur, ktoré si uplatnil a vyčíslil až v prílohe odvolania proti rozsudku. Z ust. § 151 ods. 2 O. s. p. vyplýva, že súd prizná účastníkovi konania trovy právneho zastúpenia v konaní, ktorom sa konečné rozhodnutie vyhlasuje len vtedy, ak si ich vyčíslil najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia alebo ak si ich vyčíslil v priebehu konania. V prejednávanej veci bolo rozhodnuté rozsudkom z 15. januára vyhlásenom na pojednávaní, na ktorom bol prítomný aj právny zástupca žalobcu. Na tomto pojednávaní si právny zástupca žalobcu neuplatnil trovy konania, ani ich nevyčíslil a žalobca tak neurobil ani do troch dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Žalobca si v tomto konaní uplatnil trovy konania a vyčíslil trovy právneho zastúpenia iba v žalobe. Uplatnil si náhradu súdneho poplatku v sume 2 000 Sk a trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby po 650 Sk – prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žaloby a režijný paušál 2 x 190 Sk + 19% DPH. Odvolací súd preto žalobcovi priznal iba tieto vyčíslené trovy právneho zastúpenia v sume 130,35 eur. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 3 O. s. p. tak, že žalobcovi priznal trovy odvolacieho konania v sume 18,45 eur, pretože v odvolacom konaní bol úspešný v trovách konania v sume 130,35 eur.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu na podnet žalobcu podal Generálny prokurátor Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie v zmysle § 243e ods. 1 O. s. p.. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutia zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie. Rozhodnutím odvolacieho súdu bol podľa dovolateľa porušený zákon. Dovolateľ poukázal na ust. § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 a 2, § 224 ods. 1 O. s. p. Uviedol, že odvolací súd sa s otázkou náhrady trov konania, ktoré vznikli žalobcovi – trov právneho zastúpenia nedostatočne a nesprávne vysporiadal. Rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o nepriznaní trov síce zmenil, ale priznal ich v nesprávnej výške, v dôsledku nesprávneho výkladu ust. § 151 O. s. p. Konštatovanie, že trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa nemohol odvolací súd žalobcovi priznať vo vyčíslenej výške 329,76 eur, pretože si ich právny zástupca žalobcu a ani žalobca v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia v súlade s § 151 ods. 1, 2 O. s. p. nevyčíslil, nemá oporu v zákone. Súdu už zo samotného faktu, že žalobca si v žalobe uplatnil náhradu trov konania bolo známe, že návrh na uplatnenie týchto trov bol podaný. Zo zápisnice

o pojednávaní z 15. januára 2010 na súde prvého stupňa vyplýva, že žiadnemu z účastníkov nebolo priznané právo na náhradu trov konania. Nebol teda dôvod a nemalo žiadny právny význam, aby si žalobca v zákonom stanovenej lehote trovy konania vyčísloval. Podľa ust. 151 O. s. p. vyčíslenie trov zaťažuje účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania. Právny zástupca si trovy právneho zastúpenia vyčísliť a spolu s odvolaním ich predložil súdu prvého stupňa. Uviedol, že odvolací súd nesprávne posúdil skutočnosti, na ktoré ust. § 151 ods. 1 O. s. p. viaže vznik povinnosti účastníka konania vyčísliť trovy konania. Táto povinnosť je podmienená prisúdením trov konania podľa § 149 ods. 1 O. s. p., teda aj procesná povinnosť účastníka konania vyčísliť trovy konania do troch pracovných dní, vzniká až od vyhlásenia výroku súdu, ktorým mu bola náhrada trov konania priznaná. Poukázal aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 1MCdo 10/2005 a 1MCdo 11/2009, v ktorých je vyslovený právny záver, že povinnosť účastníka vyčísliť trovy konania v zákonnej trojdňovej lehote od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí je spojená s prisudzujúcim výrokom. Pokiaľ súd účastníkovi konania náhradu trov konania neprizná, nemá právny význam, aby si účastník tieto trovy vyčísloval. Účastníkovi konania, ktorému súd prvého stupňa náhradu trov konania nepriznal, vznikne nárok na náhradu trov prvostupňového konania až zmeňujúcim rozhodnutím odvolacieho súdu, obsahujúcim prisudzujúci výrok.

Žalobca vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu navrhol, aby dovolací súd mimoriadnemu dovolaniu Generálneho prokurátora vyhovel a napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil, tak že žalovaného zaviaže nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 329,76 eur a trovy odvolacieho konania vo výške 23,39 eur na účet právneho zástupcu žalobcu. Žalobca poukázal na dôvody uvedené v mimoriadnom dovolaní ako aj na dôvody uvedené vo svojom podnete na podanie mimoriadneho dovolania. Žalobca má za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 243f ods. 1 písm. c) O. s. p. a pre podanie mimoriadneho dovolania boli splnené všetky podmienky uvedené v § 243e a nasl. O. s. p. Zároveň si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania vo výške 71,06 eur.

Žalovaný vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu uviedol, že dôvod podľa § 243f ods. 1 písm. c) O. s. p. nie je daný, a teda mimoriadne dovolanie považuje za nedôvodne podané. Navrhol, aby dovolací súd mimoriadne dovolanie zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že boli splnené podmienky na podanie mimoriadneho dovolania podľa § 243e O. s. p. vec preskúmal podľa § 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je opodstatnené.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa rozhodol v merite veci rozsudkom na pojednávaní 15. januára 2010, s tým že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie a navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi trov prvostupňového konania vo výške 329,76 eur a trovy odvolacieho konania vo výške 23,39 eur, spolu s odvolaním predložil aj vyúčtovanie trov právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa. Odvolací súd napadnutým uznesením rozhodnutie v časti výroku o trovách konania zmenil tak, že žalovaného zaviazal nahradiť trovy konania v sume 130,35 eur a trovy odvolacieho konania v sume 18,45 eur s odôvodnením, že odvolací súd priznal žalobcovi iba trovy konania vyčíslené v žalobe, pretože si žalobca trovy konania – trovy právneho zastúpenia nevyčísľil do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 142 ods. 3 O. s. p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 151 ods. 1 O. s. p. povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Odvolací súd dospel k správne právnemu záveru, keď pri rozhodovaní o trovách prvostupňového konania aplikoval ust. § 142 ods. 3 O. s. p., pretože žalobca mal neúspech v pomerne nepatrnej časti (časť výšky úrokov z omeškania). Odvolací súd však trovy prvostupňového konania žalobcovi priznal v nesprávnej výške, z dôvodu nesprávneho výkladu ust. § 151 ods. 1 O. s. p. Z citovaného ust. § 151 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že účastník

konania, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania je povinný vyčísliť trovy konania najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia ktorým sa konanie končí. V danom prípade súd prvého stupňa, vyhlásil rozhodnutie, ktorým sa predmetné konanie skončilo na pojednávaní konanom 15. januára 2010, kde žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca nebol povinný trovy konania vyčísliť, resp. ak by si ich vyčísliť bolo by to bez právneho významu, nakoľko mu trovy konania neboli prisúdené. Žalobca si trovy prvostupňového konania vyčísliť spolu s odvolaním proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa v časti trov konania. Odvolací súd nemal dôvod postupovať podľa § 151 ods. 2 O. s. p. a žalobcovi priznať trovy konania vyplývajúce zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia. Odvolací súd priznal žalobcovi iba trovy konania, ktoré si uplatnil v žalobe z 28. januára 2008, a to náhradu súdneho poplatku a náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby spolu v sume 130,35 eur.

Vzhľadom na citované ustanovenie § 151 ods. 1 O. s. p. dovolací súd je toho názoru, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, keď žalobcovi priznal trovy konania vyplývajúce zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia. Pri rozhodovaní o trovách konania mal odvolací súd vychádzať z vyčíslenia trov prvostupňového konania, ktoré žalobca predložil spolu s podaným odvolaním proti rozsudku súdu prvého stupňa.

Dovolací súd sa stotožnil s právnym záverom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uvedeným v rozhodnutiach pod sp. zn.: 1MCdo 10/2008, 1MCdo 11/2009, na ktoré poukazuje dovolateľ, v zmysle ktorých, povinnosť účastníka vyčísliť trovy konania v trojdňovej lehote od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí je spojená s prisudzujúcim výrokom. Pokiaľ súd účastníkovi konania náhradu trov konania neprizná nemá právny význam, aby si účastník tieto trovy vyčísloval. Účastníkovi konania, ktorému súd prvého stupňa náhradu trov konania nepriznal, vznikne nárok na náhradu trov prvostupňového konania až zmeňujúcim rozhodnutím odvolacieho súdu, obsahujúcim prisudzujúci výrok.

Na základe uvedených dôvodov dovolací súd podľa ust. § 243i ods. 2 v spojení s § 243b ods. 2 O. s. p. napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania v zmysle § 243i ods. 2 v spojení s § 243d ods. 1 O. s. p.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. októbra 2011

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková